

nr. 144 af 31. marts 1949 og i anledning af den nye grundlov af 5. juni 1953, jfr. lov nr. 174 af 5. juni 1953. Ved de to sidstnævnte love blev der endvidere ekstraordinært givet adgang til opnåelse af aldersrente for visse grupper af personer, som på grund af lovens krav om medlemsskab i den offentlige sygeforsikring som betingelse for at kunne oppebære aldersrente hidtil havde været udelukket fra sådan rente.

Man har fundet, at der ligeledes i anledning af 10-årsdagen for Danmarks befrielse den 5. maj 1945 bør finde en eftergivelse af kommunehjælp sted og samtidig ligesom ved de to sidste eftergivelseslove ekstraordinært åbnes adgang til aldersrente.

Til § 1.

Forslagets § 1, stk. 1, omfatter de samme arter af kommunehjælp, der blev eftergivet ved lovene nr. 410 af 7. september 1945, nr. 208 af 4. juni 1947, nr. 144 af 31. marts 1949 og nr. 174 af 5. juni 1953. Med hensyn til den nærmere begrundelse for den foretagne afgrænsning af bestemmelsens område henvises til bemærkningerne til forslaget til loven af 7. september 1945, jfr. rigsdagstidende 1945, tillæg A, sp. 1389—96.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2, der ligeledes fandtes i § 1, stk. 2, i eftergivelseslovene af 31. marts 1949 og 5. juni 1953, skyldes hensynet til at undgå dobbeltforsørgelse i tilfælde, hvor der senere tilstås invaliderente, arbejdsløshedsunderstøttelse eller lignende med tilbagevirkende kraft til en person, der, medens sagen herom var til behandling, allerede har modtaget kommunehjælp til afhjælpning af det foreliggende trangstilfælde.

Til § 2.

Efter folkeforsikringslovens § 1, stk. 2, er det som hovedregel en betingelse for at få tillagt aldersrente, at pågældende enten har sygeforsikret sig eller sikret sig adgang til at blive sygeforsikret i en for ubemidlede anerkendt sygekasse eller i en statskontrolleret sygeforening (fortsættelseskasse), d. v. s. at pågældende enten skal være nydende eller bidragydende medlem af en sådan sygekasse eller sygeforening.

Med hensyn til adgangen til at blive optaget i sygeforsikringen gælder det derhos efter folkeforsikringslovens § 83, stk. 7, at sådan optagelse som regel ikke kan finde sted, når pågældende er fyldt 40 år. Kun forsåvidt forpligtelsen til at søge optagelse i sygeforsikringen, jfr. herved lovens § 11, stk. 1—7, er indtrådt efter det fyldte 40. år, er aldersgrænsen for optagelse det 60. år.

Ved bestemmelsen åbnes der adgang til aldersrente til alle, der den 5. maj 1955 iøvrigt opfylder betingelserne for at få tilstået aldersrente, uanset at foranstående betingelser ikke er opfyldt. Personer, der ikke er renteberettigede, fordi de er i kontingentrestance til sygeforsikringen, men som efter loven har mulighed for at berigtige restancen, er dog undtaget, jfr. lovforslagets § 2, stk. 2.

I forslaget § 2, stk. 3, er der som i 1949 og 1953 optaget en bestemmelse om, at der ved afgørelsen af, om en person er berettiget til aldersrente, vil være at bortse fra bestemmelsen i folkeforsikringslovens § 38, stk. 2, nr. 4, forsåvidt angår hjælp, der til og med den 5. maj 1955 er ydet, fordi der ikke har kunnet tilstås aldersrente på grund af manglende medlemsskab i sygeforsikringen.